

LKS Gorce

Z kart historii LKS Gorce Kamienica

Sport o charakterze rekreacyjnym pojawił się w Kamienicy już parę lat po wojnie, według relacji najstarszych mieszkańców gdzieś około roku 1949. Szczególnie młodzież spędzająca w górach wakacje grała w siatkówkę i uprawiała różne gry ruchowe tworząc pierwsze nieformalne grupy sportowe. Dla ujęcia w ramy organizacyjne wychowania fizycznego i sportu wiejskiego, kilku aktywnych i entuzjastycznie nastawionych działaczy na czele z Franciszkiem Kurzeją i Władysławem Opydem, postanowiła założyć zespół sportowy. W roku 1951 ówczesny uczeń Liceum Wodno - Melioracyjnego w Krakowie Stanisław Kurzeja opracował plan terenu boiska sportowego na działce przekazanej przez Nadleśnictwo w Kamienicy, a następnie uczestniczył w przygotowaniu dokumentacji rejestrującej nowy klub.

W 1952 roku założony został Ludowy Zespół Sportowy „GORCE” Kamienica. Jego pierwszy zarząd tworzyli: Przewodniczący (Prezes) - Władysław Opyd, członkowie Zarządu - Władysław Wójcik, Stanisław Chmielowski, Stanisław Kurzeja. W pierwszym okresie działalności uprawiano narciarstwo, piłkę siatkową, tenis stołowy i szachy. Rozwój piłki nożnej utknął w związku z za-braniem przez spółdzielnię produkcyjną w Kamienicy terenu przeznaczonego na boisko. Najpierw wybudowano tam „owczarnię”, a następnie po przejściu tych terenów przez GS „Samopomoc Chłopską” budynek zaadaptowano na rzeźnię i masarnię.

W 1953 r. Władysław Opyd został powołany do wojska na szkołę podoficerską. Od roku 1955 klubem kierował wybrany na Przewodniczącego Stanisław Kurzeja. Jego zastępcami byli Zbigniew Tokarczyk i Stanisław Chmielowski. Nadleśnictwo Kamienica przychylając się do wcześniejszych próśb działaczy przekazuje LZS do użytku działkę o powierzchni 1,5 ha z przeznaczeniem na boisko sportowe. W czasie kadencji nowego przewodniczącego otrzymany teren był nie zagospodarowany. Za namową Tymbarku parcelę obsiano lnem, dla celów ekonomicznych. Niestety z braku zaangażowania członków klubu ta forma działalności nie przyniosła oczekiwanych korzyści. W roku 1958 Stanisław Kurzeja odchodzi do pracy w Krakowie, a klubem ponownie pokierował Władysław Opyd. Około roku 1965 funkcję przewodniczącego objął Krzysztof Kurzeja.

Rozgrywająca mecze towarzyskie sekcja piłki nożnej w roku 1959 zostaje zgłoszona do rozgrywek w ramach Okręgowego Związku Piłki Nożnej. W tym okresie drużynę reprezentowali: Władysław Opyd, Władysław Rusnarczyk, Franciszek Barnaś, Józef Łabuz, Józef Rusnarczyk, Władysław Wójcik, Marian Tokarczyk, bracia - Zbigniew, Jerzy, Józef i Andrzej Dutka, Marian Opyd, Stefan Kulig. Rozgrywki toczyły się w klasie „C”, czyli od najniższego szczebla. W tej samej grupie grały wówczas takie drużyny jak: Poprad Rytro, Skalnik Kamionka Wielka, Barciczanka Barcice, Krynica, Poprad Muszyna, Sandecja II. Niezapomniana została bolesna inauguracja przygody z ligową piłką, wyjazdowy mecz z Rytrem 12:1. Dalsze spotkania rozgrywano ze zmiennym szczęściem przy nie gasnącym zapale zarządu i zawodników. Świadczą o tym pokrywane z własnych funduszy delegacje sędziów, przejazdy i zakup strojów sportowych.

Koniec lat 60 przyniósł znaczne osłabienie aktywności klubu. Było to podyktowane głównie trudnościami finansowymi i zmianami organizacyjnymi oraz brakiem boiska. Również sprawy zawodowe nie zawsze pozwalały działaczom na realizację postawionych im zadań. Na szczęście okres ten nie trwał długo.

W roku 1966 przybył do Kamienicy nauczyciel rodem z Limanowej Krzysztof Włodarczyk.

W lutym 1970 r. odbyło się zebranie sprawozdawczo - wyborcze, na którym powierzono temu niezwykle pracowitemu i zaangażowanemu działaczowi kierowanie pracami klubu. W tamtych czasach był to złoty okres kamienickiej piłki. Wybudowano pełno wymiarowe boisko do piłki nożnej i siatkowej oraz szatnię klubową. Pojawiła się duża ilość sprzętu sportowego. Działacze i zawodnicy osiągnęli wiele sukcesów, byli nagradzani prestiżowymi nagrodami, a sam klub uhonorowano w dziedzinie rozwoju sportu wiejskiego (w skład drużyny z tego okresu wchodził: bracia Jan i Józef Kuziel, Stefan, Czesław i Kazimierz Hudzicki, Bronisław i Zbigniew Duda, Franciszek Kulig, Stanisław Stręczyk, Józef Kaliciński, Adam Kasiński, Jan Cepielik, Władysław Franczyk - Migacz, Stanisław Kawecki, Józef Gorczowski, Stanisław Łukasik, Bolesław Ścianek, Zbigniew Faron, Stefan Opyd, Czesław Olchawa, Henryk Gierczyk, Franciszek Stec, Władysław Franczyk, Tadeusz Opiola, Adam Matras, Jan Kaliciński, Andrzej Kasperczak, Benedykt Franczyk, Wacław Kochański, Tadeusz Rusnarczyk, Mieczysław Majchrzak, Ryszard Adamczyk, Jacek Franczyk). Do najaktywniejszych członków w zarządzie należeli: Eugeniusz Postrożny, Stefan Kulig, Jan Cepielik, inż. Jerzy Honowski, inż. Józef Fajto, Ignacy Kaliciński, Jan Kuziel oraz Józef Rusnarczyk i Józef Magdziarczyk.

15 października 1977 r. zginął tragicznie K. Włodarczyk, zakończył się tym samym czas intensywnego rozwoju dla LZS „Gorce”.

Jak dotkliwa była utrata prężnego prezesa pokazały kolejne lata. Wprawdzie jeszcze na przełomie lat 70 i 80 pojawiły się znaczne sukcesy (największy - awans trampkarzy do ligi wojewódzkiej), to jednak klub stracił dynamiczność,

rozpręgała się dyscyplina, zaginęło wiele sprzętu sportowego, pamiątkowych nagród i dyplomów. Nowy zarząd, któremu przewodniczył Czesław Olchawa oraz sprowadzony z „Podhala” Nowy Targ wiceprzewodniczący - trener Władysław Bulanda stanęli przed trudnym wyzwaniem. Najbardziej ciężki był czas po wprowadzeniu stanu wojennego w Polsce. Katastrofalny stan ekonomiczny kraju nie sprzyjał rozwijaniu życia sportowego. Działalność udało się kontynuować dzięki pomocy płynącej z różnych stron (Urząd Gminy, GS, Tartak, prywatni działacze jak Kazimierz Więclawek, czy nieco później Jacek Franczyk).

W roku 1982 W. Bulanda uległ poważnej kontuzji uniemożliwiającej mu sprawowanie funkcji trenera. Dał się również odczuć zastój w pracy zarządu. Przyszły ciężkie chwile, w których przyszłość klubu zawisała na przysłowiowym włosku.

Z początkiem 1983 r. udało opanować się trudną sytuację i wyjść z niej obronną ręką. Za sprawą nowego prezesa Bronisława Dudy klub się zreorganizował, przybyło nowych zawodników i działaczy. Z inicjatywy prezesa została zmieniona nazwa klubu na „Groń” Zbludza. W swojej trzyletniej pracy pod nowym szyldem drużyna seniorów awansowała z klasy „C” do „B” i zajęła III miejsce w Pucharze LZS (zawodnicy otrzymali brązowe medale). W skład zespołu LZS „Groń” wchodził: bracia Zbigniew i Andrzej Duda, Józef i Marek Kamiński, Zbigniew i Stanisław Turek, Tadeusz i Wiesław Tokarczyk, Józef Sopata, Bogdan Magdziarczyk, Wiesław Adamczyk, Stefan Hudzicki, Benedykt Kwit, Tadeusz Mucha, Andrzej Zalewski, Jacek Franczyk, Benedykt Franczyk, Mieczysław Szewczyk, Wiesław Duda, Jan Wójcik, Zbigniew Rajnfus, Czesław Łabuz, Mieczysław Kulig.

Po odejściu B. Dudy w roku 1985 na czele klubu stanął Stefan Kulig. Pełniąc funkcję prezesa do 1999 r. zdołał wybudować trybuny na boisku, piłkochwyty za bramkami i dokonać remontu płyty stadionu. Jego działania wspierał w różnych okresach: E. Postrożny, J. Franczyk, Z. Ogorzałek - jeden z najlepszych trenerów, jaki pracował społecznie w klubie w latach 80, a także J. Piotrowski, W. Tokarczyk, Z. Rajnfus, S. Poręba, Dariusz Żak. Wrócono do dawnej nazwy „Gorce” Kamienica. Wzrosła znacząco ilość zawodów i imprez sportowych. Od roku 1995 za sprawą nauczycieli WF mgr Janusza Piotrowskiego i mgr Wiesława Tokarczyka, zaplanowano szeroką współpracę z Uczniowskimi Klubami Sportowymi „Halny” z Kamienicy i „Modyń” ze Zbludzy. Zaowocowała ona wieloma sukcesami młodych adeptów piłki nożnej, a klubowi dała nadzieję na pojawienie się w przyszłości młodych talentów sportowych.

Przez 15 lat kadencji, najdłużej sprawującego obowiązki prezesa, zmieniały się pokolenia piłkarzy i działaczy. Starsi zawodnicy rozstawali się zieloną murawą, a ich miejsce zajmowali młodszy. Przez sekcje seniorów, juniorów, trampkarz przewinęło się kilkudziesięciu zawodników. Warto zaznaczyć, że z klubu „Gorce” wyszli piłkarze, którzy w roku 1991 stali się załóżkiem nowej drużyny - „Zalesianki”. Byli to: Tadeusz Wierzycki Julian Wierzycki, Jan Gancarczyk, Janusz Wierzycki, Krzysztof Kwit, Tadeusz Mucha.

Od 1999 roku klubem kieruje nowy zarząd, skład, którego tworzą: prezes - Wiesław Tokarczyk, wiceprezesa - Jacek Franczyk i Janusz Piotrowski, kierownik drużyny - Marek Hyrc, kierownik obiektu sportowego - Dariusz Żak, członkowie - Stefan Kulig i Mirosław Kaliciński. W działalność klubu angażują się prawie wszyscy zawodnicy, a najwięcej swojego czasu poświęca gospodarz stadionu - Krzysztof Gaura. Praca w klubie układa się bardzo dobrze. Warto nadmienić, że od dwóch lat dzięki staraniom Janusza Piotrowskiego klub ma bliskie kontakty z PZPN w Warszawie.

W maju 2002 r. odbył się Pierwszy Ogólnopolski Turniej Piłki Nożnej UKS - ów pod patronatem Prezesa PZPN - M. Listkiewicza oraz Ogólnopolski Kurs Szkoleniowy dla trenerów i instruktorów piłki nożnej. Zajęcia prowadzili trenerzy kadry narodowej: Lesław Ćmikiewicz - U 21 Andrzej Zamilski - U 16, Rudolf Kapera - Szef Rady Trenerów przy PZPN. Od 5 lat organizowane są nad morzem obozy piłkarskie dla dzieci uzdolnionych sportowo. Oprócz szkolenia chłopcy mieli okazję zwiedzić Danię, Niemcy, Szwecję.

W grudniu 2003 roku w wyniku wyborów wyłoniono nowy zarząd z Wincentym Tokarczykiem na czele. Główne zadania jakie pragnął zrealizować nowo obrany zarząd były ambitne i miały charakter długofalowy. Inicjatorem najważniejszego, tj.: budowy kompleksu rekreacyjno - sportowego był Janusz Piotrowski. Powołano komitet, którego zadaniem miało być przygotowanie odpowiednich dokumentów i planów - dużym osobistym zaangażowaniem wykazał się Feliks Piwowar. Energiczna praca komitetu legła jednak pod cisami grupy samorządowców - szkoda że nie stanęli oni na wysokości zadania. Nowoczesny obiekt sportowy na pewno wzbogaciłby i uatrakcyjnił ofertę sportową dla mieszkańców gminy. Znacznie lepiej udało się zrealizować drugie z ważnych zadań, których pojął się zarząd. Dzięki systematycznej pracy z młodzieżą i dorosłymi zawodnikami udało się wprowadzić do V ligi pierwszy zespół „Gorców”.

Od 2006 roku po kolejnych wyborach władz klubu, na czele zarządu stanął Feliks Piwowar. Wspomagany przez nową radę gminy i wójta współuczestniczył w realizacji projektu „Orlika”. W 2008 r. nowe boisko o sztucznej nawierzchni trawiastej zostało oddane do użytku. Duże zainteresowanie korzystaniem z obiektu świadczy o wybraniu trafnego kierunku w ramach udoskonalania bazy sportowej w gminie.

opr. W. Tokarczyk

